

[Gunnar Fog-Petersen.]

gerne, kender Manden og hans Forhold og interesserer sig maaske levende personlig for det, hvad de andre sjældent kan faa Tid til, da de har for meget om Ørene —, saa maa det virkelig blive Borgernes egen Sag, og saa maa de have Lov til at tage det personlige Ansvar, som følger dermed. Derfor mener jeg ogsaa, at man vel kan holde denne Sag nede, men det bliver kun en Overgang. Der kommer Tider efter disse, der kommer en Slægt, der kommer Vælgere, der kommer Landstingsmedlemmer efter dem, der sidder nu, og naturligvis vil Kravet om Ligestilling for Folk med lige Uddannelse og Kravet om, at Borgerne selv maa tage Ansvaret, en Gang blive gennemført. Jeg haaber, at det ikke vil vare alt for længe.

Det samme gælder med Hensyn til Lægmandsdeltagelsen i Domshandlinger. Jeg haaber, vi kan naa et Skridt frem her. Ogsaa dette er et Krav, som, en Gang rejst, ikke vil falde. Der kan være Tale om en Ændring for Nævningernes Vedkommende efter de Erfaringer, man gør, men helt at faa Nævningeinstitutionen bort eller at faa Lægmandsdeltagelsen i Domshandlinger til at falde bort vil der aldrig blive Tale om. Det samme er Tilfældet med Offentligheden i Retsplejen. Hensigten dermed er at skabe den størst mulige Tryghed for Borgerne, værne dem mod Misbrug. Jeg skal ikke nægte, at Offentligheden undertiden kan tage saadan paa en Sag, at det har en uheldig Virkning, og hvad angaar en Sags Opklaring, kan det undertiden være nødvendigt, at Offentligheden ikke har Adgang til at følge Sagen. Men derfra og til at gaa til helt at afskaffe Offentligheden er der et langt Skridt, som der naturligvis ikke kan være Tale om at tage. Thi man ved af Erfaring, hvordan det saa gaar. Naar Offentligheden er holdt helt ude, saa henfalder Embedsmændene, som har med Sagen at gøre, til Misbrug. De kan ikke undvære Offentlighedens Kontrol, og derfor maa man holde paa den til Værn baade for de paa-gældende Borgere og for de Embedsmænd, som skal arbejde med Sagen, thi Embedsmændene kan lige saa lidt undvære Offentlighedens Kontrol, som den anklagede Borger kan det.

Jeg ser nok, at de Betragtninger, jeg her gør gældende, er meget forskellige fra de Betragtninger, der gøres gældende af Repræsentanter for Flertallet i dette høje Ting. Men alligevel staar vi her i Danmark, hvad enten vi tilhører de konservative Partier eller de radikale Partier, ikke saa langt

fra hinanden, som man gør det i mange andre Lande. Vi er paa Talefod med hinanden, vi kan forhandle med hinanden, vi kan ogsaa nu og da gøre hinanden Indrømmelser, og det er derfor muligt, at der ved en Forhandling i det kommende Udvalg kan komme positive Resultater ud af det foreliggende Lovforslag, Skridt i Retning af det, jeg her har gjort mig til Talsmand for. Og selv om det bliver smaa Skridt, selv om der tages et enkelt Skridt tilbage, saa vil jeg sige, at hvis blot Hovedbevægelsen bliver fremad, maa vi jo tage, hvad vi kan faa — der kommer en Dag efter denne. Jeg haaber, at Udvalgsforhandlingerne i saa høj Grad som muligt maa blive prægede af, hvad den oplyste almindelige Vælger mener om denne Sag, og det er ikke og bliver aldrig, hvad stokkonservative Jurister ud fra deres snævre Cirkler fremsætter om disse Spørgsmaal.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa takke det ærede 10de tingvalgte Medlem (Lewinsky) og det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) for den Maade, hvorpaa de har støttet mig i mine Bestræbelser for at faa det fra Folketinget oversendte Forslag vedtaget her i dette høje Ting, saa vidt muligt i meget lidt forandret Skikkelse. Det har interesseret mig meget at høre, hvor overordentlig godt disse to ærede Medlemmer, som ikke er Jurister, har mestret hele dette store, omfattende Emne og kunnet udtale sig saa klart om det, der er Hovedpunkterne i Lovforslaget.

Det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) og det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godskesen) har jo opponeret mod Forslaget paa forskellige Punkter, og uden at lægge Beslag paa det høje Ting i lang Tid maa jeg dog give noget Gensvar.

Hvad den offentlige Votering angaar, var de Udtalelser, som det ærede 7de tingvalgte Medlem fremsatte derom, ikke af en saadan Klarhed som den, der prægede nogle Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte den 22. Januar 1926, da det ærede Medlem var Medlem af det høje Folketing — de findes i Folketingstidende Spalte 4069—71. I disse Udtalelser erklærede det ærede Medlem, ligesom han gjorde i sidste Møde, at han sagligt er Tilhænger af offentlig Votering, og at han mener, at offentlig Votering vil tjene Retsudviklingen her i Landet paa en betydningsfuld Maade. Men det ærede Medlem opstillede den Gang tre Betingelser for at stemme for offentlig Votering. Den ene var, at der skulde indføres den Ordning, at ikke 9 Medlemmer af